

ECLI

ECLI:NL:RVS:2026:2591

Datum uitspraak

6 mei 2026

Inhoudsindicatie

Bij besluit van 17 december 2023 heeft het college van burgemeester en wethouders van Krimpen aan den IJssel de aanvraag van [appellante] om ruimhartige compensatie afgewezen. [appellante] is een gedupeerde van de toelagenaffaire. Zij heeft bij het college een aanvraag ingediend in het kader van de Beleidsregels 'ruimhartig compenseren' Krimpen aan den IJssel 2022. Deze compensatieregeling geeft uitvoering aan artikel 2.21, eerste lid, van de Wet hersteloperatie toelagen (Wht). Op grond van die bepaling kan het college gedupeerden van de kinderopvangtoelagenaffaire brede ondersteuning bieden op de leefgebieden financiën, gezin, werk, wonen en zorg. Deze ondersteuning wordt verleend op basis van een gezamenlijk opgesteld plan van aanpak dat is gericht op het maken van een nieuwe start. De aanvraag is afgewezen omdat het volgens het college een tweede aanvraag betrof die op grond van de toen geldende beleidsregels niet opnieuw werd beoordeeld. Bij het besluit op bezwaar heeft het college alsnog een vergoeding van € 7.610,00 aan [appellante] toegekend.

Volledige tekst

202503537/1/A2.

Datum uitspraak: 6 mei 2026

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

[appellante], wonend in Krimpen aan den IJssel,
appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank Rotterdam van 10 april 2025 in zaak nr. 24/9103 in het geding tussen:

[appellante]

en

het college van burgemeester en wethouders van Krimpen aan den IJssel.

Procesverloop

Bij besluit van 17 december 2023 heeft het college de aanvraag van [appellante] om ruimhartige compensatie afgewezen.

Bij besluit van 20 augustus 2024 heeft het college het door [appellante] daartegen gemaakte bezwaar gegrond verklaard.

Bij uitspraak van 10 april 2025 heeft de rechtbank het door [appellante] daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft [appellante] hoger beroep ingesteld.

Het college heeft een schriftelijke uiteenzetting gegeven.

De Afdeling heeft de zaak op een zitting behandeld op 20 maart 2026, waar het college, vertegenwoordigd door H.P.L. Haag-van Groesen is verschenen.

Overwegingen

Inleiding

1. [appellante] is een gedupeerde van de toeslagenaffaire. Zij heeft bij het college een aanvraag ingediend in het kader van de Beleidsregels 'ruimhartig compenseren' Krimpen aan den IJssel 2022. Deze compensatieregeling geeft uitvoering aan artikel 2.21, eerste lid, van de Wet hersteloperatie toeslagen (Wht). Op grond van die bepaling kan het college gedupeerden van de kinderopvangtoeslagaffaire brede ondersteuning bieden op de leefgebieden financiën, gezin, werk, wonen en zorg. Deze ondersteuning wordt verleend op basis van een gezamenlijk opgesteld plan van aanpak dat is gericht op het maken van een nieuwe start.

Besluitvorming

2. De aanvraag is afgewezen omdat het volgens het college een tweede aanvraag betrof die op grond van de toen geldende beleidsregels niet opnieuw werd beoordeeld. Bij het besluit op bezwaar heeft het college alsnog een vergoeding van € 7.610,00 aan [appellante] toegekend. Het college heeft daartoe de tweede aanvraag alsnog inhoudelijk beoordeeld, omdat niet kon worden vastgesteld dat bij de eerste aanvraag alle leefgebieden volledig waren uitgevraagd. Voor zover de aanvraag ging over, onder andere, het opknappen van de tuin is het bezwaar ongegrond verklaard. [appellante] heeft beroep ingesteld tegen het besluit op bezwaar voor zover dit ging over de kosten voor het opknappen van de tuin.

Uitspraak van de rechtbank

3. De rechtbank heeft geoordeeld dat het college de aanvraag om vergoeding van de kosten voor het opknappen van de tuin terecht heeft afgewezen. Daartoe heeft de rechtbank overwogen dat de compensatieregeling voorziet in het verlenen van brede ondersteuning om een nieuwe start te kunnen maken. Het college heeft beoordelings- en beleidsruimte bij het

beoordelen of brede ondersteuning wordt toegekend en, zo ja, in welke vorm.

3.1. De rechtbank heeft daartoe overwogen dat [appellante] weliswaar erkend is als gedupeerde van de kinderopvangtoeslagaffaire, maar dat daarmee niet zonder meer is gegeven dat de kosten voor het opknappen van de tuin voor vergoeding in aanmerking komen. De rechtbank heeft daarbij betrokken dat niet is onderbouwd dat het opknappen van de tuin verband houdt met het maken van een nieuwe start.

3.2. Verder heeft de rechtbank overwogen dat het beroep op het gelijkheidsbeginsel niet slaagt, omdat [appellante] niet aannemelijk heeft gemaakt dat sprake is van gelijke gevallen waarin andere gedupeerden zonder rechtvaardiging wel een vergoeding voor het opknappen van de tuin hebben ontvangen.

3.3. Ten slotte heeft de rechtbank overwogen dat het beroep op het evenredigheidsbeginsel evenmin slaagt, omdat [appellante] onvoldoende heeft onderbouwd dat de gevolgen van de afwijzing onevenredig zijn in verhouding tot het doel van de regeling.

Hoger beroep

4. In wat [appellante] in hoger beroep naar voren heeft gebracht, ziet de Afdeling geen grond om tot een ander oordeel te komen dan de rechtbank. De rechtbank heeft terecht betekenis toegekend aan het ontbreken van een concrete onderbouwing dat het opknappen van de tuin verband houdt met het kunnen maken van een nieuwe start.

5. Het hoger beroep is ongegrond. De Afdeling bevestigt de uitspraak van de rechtbank.

6. Het college hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H. Bangma, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, griffier.

w.g. Bangma
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Loon
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 6 mei 2026

284-1190